

پراکنده ها

شور و شورش دریا ،
شیفته و شکفته ام می کند ،
اما نمی توانم دید ،
حتی خون شفق
در چشم تر اوست .

شاه مرغان - عقاب
بر تخت صخره نشسته ، می اندیشد :
کدام مرغک رنگین ،
شکار دیگر اوست ؟

چه طنز تاریکی !
انسان ،
با آن همه عظمت انسانیت
دیروز آسمان زیر پایش بود
امروز زمین ،
روی سر اوست .

به زیر صخره ی سنگین ،
درخت ،
خم شده
خشکیده
برگ سبزی دمیده ،

بر پیکر اوست ...
و آن پرندہ ی روپائی
رنکین کمان بالمش ،
ستارگان پر اوست ...

۱۳۲۱